

OBLECIEĆ (3) *vb pf*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne* (tak w ob- oraz lecieć).

[*fut 3 sg obleci.*] ◇ *praet 3 sg n obleciało* (1). ◇ *3 pl subst obleciały* (1). ◇ [*con 3 pl m an by oblecieli.*] ◇ *plusq 3 pl subst były obleciały* (1).

Sł stp brak, Cn s.v. oblata co, Linde XVI – XVIII w.

1. [*Wznosząc się do góry okrążyć*: GDy ie [*rarogi latacze*] vnośisz/ vwab ie do ręki co nalepiey/ á gdy vwabisz/ popuńczay ich koło siebie [...] ieno tego ftrzeż by nie opádali z pierwu/ żeby ieno oblecieli raz álbo dwá/ á zarázem vkażesz im rękę/ bo chociażby oblecieli raz álbo kilká y opádli/ tedyby tego zówfze chćieli. *CygMyśl E4v.*

Zwrot: »oblecieć do góry«: Nieládá ptak ná drzewach wyrębuie dżieni/ Pczoła że go obleci do gory nieleni *BielawMyśl C3v.*]

2. *Stać się ruiną, zniszczyć, paść w gruzy* (3) : Dziś powiádaią że mury obleciały około niego [*miasta Alkairu*] tylko iego wielkość znác iż był ná dwádzieściá mil Włofkich. *BielKron 270v*; [*Jagiello*] Ná budowanie y oprawę miał był niedbály/ ták iż ich wiele obleciało zá niego/ ktore Kázimierz wielki murowác dał. *BielKron 387*; y ogládałem mury Ierolimfkie ktore były obleciały/ y brony ie^{go} ktore były popalone [*muros Ierusalaim qui er ant diruti, et portas eius quae erant consumptae in igni*]. *BudBib 2.Esdr 2/13.*

Synonim: 2. *zniszczyć*.

Formacje współrdzenne cf NADLECIEĆ.

Cf [OBLECENIE], OBLECIAŁY, OBLECZENIE